

Nem indult jól a túra, mert a Csúrgói ház kulcsa késve érkezett meg a postával, és csak szombaton reggel lehetett átvenni. Sajnos Pityke is dolgozott későig, ezért 2 kocsira bomlottunk és fél nap eltéréssel követtük egymást. Ryan kikönyörgött egy Létrási ház kulcsot. Frenky tikkelni kezdett, amikor kiderült, hogy a durva esőben és a masszív ködben neki kell vezetnie. A szokásos tévelygés a miskolci Tesconál megvolt, közben telefonon egyeztettünk Valiékkel, hogyan és mikor érnek le másnap (ezt később a kizárólagos fültanú Ryan teljes egészében elfelejtette). Több komoly víz által okozott kár volt az amúgy is szétfagyott úton végig, és még hókása és jégréteg volt a házhoz vezető úton. Hármásban a hideg házban kicsit erősebben hatott a ház akusztikája, de ahogy melegedett a levegő – és fogyott az ital –, úgy oldódott a hangulat is.

Szombaton reggel készenlétben vártuk Valiék érkezését, és a friss hírektől teljesen elszigetelve – a térerő hiánya miatt – egyre türelmetlenebbek lettünk. Egy idő után úgy döntünk, kinevezzük a Sziklát félútnak, és ott találkozunk, útközben a térerőhatáron átérve Valiákat is értesítjük erről. Mint kiderül, előző este megbeszélték Ryannal, hogy végül ott kell kikötnünk, sőt, már egy ideje ott várnak ránk :) Úgy döntöttünk, átköltözünk Csúrgóra. Valival ketten táborot bontunk, Csúrgón pedig kipakolunk. A ház előtt egy nagy tó van, még mindent hó borít, azt pedig sűrű köd. A többiek viszont a Fehér Sas Panzióban landoltak a Szikla után... Végül 4 óra körül indulunk le a Diabáz-barlangba. Tudtuk, hogy sok vízre kell számítani, de ennyivel nem terveztünk. Már a létra alján tiszta víz volt mindenki. Néhány tíz méter megtétele után már fogvacogva toporzékoltunk a több kilóval nehezebb overallokban. Egy szűkebb járat előtt fordultunk vissza, ahol a jegecses vízben kellett volna továbbgebődni. Többen szívesen továbbmentek volna, de csak neoprén támogatással. Nagyon félelmetes hangja van a dübörgő víznek a barlangban, és semmilyen trükkel nem lehet felmelegíteni a csuromvizes overallba csavart testeket. Kifelé már alig bírtam ráfogni a létrára, annyira elgémberedtek az ujjaim. És majdnem csukva maradt az az atombiztos csapóajtó! Még Pityke a medvényi erejével is csak nehezen tudta feltolni az indokolatlanul nehéz vasat. A házig kocogtam, csak a következő lépésre figyelve, még a tavacska vízmélysége sem érdekelt, amúgy is tele volt a csizmim hideg vízzel. Villámgyors, pironkodást nélkülöző átöltözés, szigorúan lesunyt szemekkel. A ruhákat pedig szép sorban kiterítjük a jól megtömött, bár kissé betegeskedő kályha elé. Aztán engedünk a Fehér Sas hívó szavának :) Megint :) Evés-ivás, a tulaj gyerekeinek szórakoztatása. Ryan elalszik a hencseren... hiába, az ő korában... Aztán hazavisszük az öreget, le is fekszik izibe :) Éjszaka még felriadunk a kályha puffogására – illetve a "füstjelző" Vali figyelmeztetésére –, de a füstön és némi hamun kívül mással nem lepett meg minket.

Írta: Csibe

2013. április 23. kedd, 15:19 - Módosítás: 2013. április 29. hétfő, 10:11

Vasárnap reggel nyugis készülődés, takarítás. Pénzt az asztalra. Az aznapi terv 3 kisebb barlang közel a hazafelé vezető úthoz. A Sajt-barlanggal kezdünk. A bejárat szép, mohás, kövekkel kirakott kis lemászással kezdődik. Már itt látszik, hogy számítani lehet némi szerves kitöltésre. A második kisebb aknában egy félelbernyi csúszós, masszív fatörzs figyel, majd áthelyezi magát a következő akna aljára, Ryan lába mellé... Aztán ezt a rönköt toligáljuk egy darabig ide-oda, mert az eltömődött járatban alig van hely. Az egész olyan, mint gy élő tetrisz. Állati csontok és apró, de félelmetes kinézetű rovarok tömkelegében fetrengve próbáltuk tágítani a szűk átjárót. Nem sikerült. Szomorúan kullogtunk ki a barlangból. Még mérsékelten sárosan ásétáltunk a Csókási-barlangba. A bejáratnál több nagyobb síkosra kopott és sáros farönk van, ezeken le lehet csusszanni. Könnyedén, állva lehet sétálni a barlangban, egészen az első sárgödörig (Nyelő-pont). Ezt nem lehetett megúszni néhány kilónyi sár felszedése nélkül. Sok cseppkőfolyás sárgás-barnás színben, néhány látványosabb cseppkő, és sár. Sok sár. A verem másik oldalán egy kisebb terem után a barlang legizgalmasabb része, a Tufás-kuszoda következik. A bűzös, denevérpiszoktól elszíneződött tetarátá medencéken kell átvergődni egy szűkületben, egy kanyarral megspékelve. A medencék elég látványosak, ezek nélkül a barlang felejthető lenne. Néhány méter az egész, nem is különösebben szűk, de a szottyos lé annyira taszajtó, hogy igyekszünk kéz- és lábujjon megoldani az átjutást. A másik oldalon egy kisebb terem található, számos ébredező denevérral. A szag már előre jelzi jelenlétüket. Mire kijutunk a barlangból, mindenki alsóneműig átítatódott a saras vízzel, a szaglásunk is enyhén eltompult a szagoktól. Már kevésbé lelkesen átsétálunk az utolsó barlanghoz, a Csókás-réti-víznyelőhöz. Itt egy fővel megcsappan a létszám, és már csak hároman megyünk le. A bejárat mohás, kövekkel kirakott szűk kis bebújás. Végig fehéres színű mészkő, néhol törmelékes, kavicsos kitöltéssel, kevés cseppkő, de annál több állati csont található lenn. Lépcsőzetes, könnyen járható barlang, és sajnos itt sem jutottunk tovább az első 10-15 méternél. Az egyik járat eltömődött, a másik pedig annyira beszűkül, hogy hármunk közül ketten nem bírtak volna kigebődni belőle. Találtunk lenn egy picike foltos szalamandrát, ami nagyon nem akart kikerülni, pedig a lehetőség adott volt. Némi vizet még felitatunk az overallokba, aztán kedvszegetten kibattogtunk. A kocsiknál az átöltözésnél kiderül, ki milyen mélységekig és milyen mennyiségben tette magáévá a zagyot. Én ebben általában jeleskedni szoktam, a vászon overall most is hozta a formáját.

Frenky aranyosan hazaszállít engem is, amit utóbb többszörösen meg is bánt, mivel a Népligetnél fradi meccs volt, minden lezárva minden irányban, hugyozó, obéगतó szurkolók végeleáthatatlan sorban, és rengeteg ideges autós a terelőúton. Mi is besoroltunk ezek közé, aggódva, nehogy valamelyik szurkoló meghallja, ahogyan a Ryan letekert ablaknál szapulja a fradit és az ünneplő tömeget. Hazafelé állítólag már szétoszlottak.

2013. március 8-10., Bükk

Írta: Csibe

2013. április 23. kedd, 15:19 - Módosítás: 2013. április 29. hétfő, 10:11

Csibe